

De nem megy tönkre sem
mi csak fogalmazunk.
Csak így fogal-
mazok. Nincs idő, csak
lefut.

(96 06 23)

A legjobb az, ha
egészen kiszállsz,
s leülsz egy nem
valami szép helyen.
Elég hideg
legyen, elég hideg.
A legjobb volna fázni.
Legjobb, ha fázol.

Esne, de nem nagyon.
Nagyon nem is
lehetne ezt vagy azt.
Ráérni sem.
Szerinted ez így,
nem?, ez túl komor?
Nem túl komor? Nem lett
így túl komor magától?

Horváth Elemér

AZ ATYA

én francesco di pietro di bernardone
gazdag előkelő és fiatal
őszintén élveztem az életet
az aranyifjúét
ma úgy is mondhatnám
az osztályhelyzetem kötelezett
tehát a legújabb divat
a legdrágább ékszer
és természetesen
francia társalgás
miért is szapult az apám
hogy léhűtő vagyok ma sem tudom
de egy nap csordultig telt a pohár

s fejéhez vágtam „az én atyám
mától kezdve a mennyekben lakik”
s egy szál ingben mentem a városból

a többi nagyjából ismeretes
daróc stigmák és szegénység
semmi pretenzió nagyúri allűrök
egyetlen versem is vulgárisan olasz
ahogy a közönséges nép beszél
magamba pillantva ennyi idő után
őszintén mondhatom je ne regrette rien

olykor mégis eszembe jut
vajon az utolsó ítéleten mindezt hogyan értelmezik
azért tettem hogy megkövessem őt
vagy azért mert tudtam

bosszantaná?

RODRIGO BORGIA

amikor az utolsó ítélet után
megérkezett a pokolba
és körülnézett a kárhozottak között
nem tudta leplezni
ingerült meglepetését

„az mégcsak hagyján hogy én itt vagyok
és torquemada is és montforti simon
de hogy fráter ferenc
és margitka az árpádházi szűz!
ilyesmit nem gondoltam volna istenről
aki mint tudjuk
per definitionem
igazságos irgalmas és szeret
akkor hol van julián az aposztata!?
vagy a gógös pelágusz!?”

egy főördög meghallotta
s hűvösen válaszolt neki

„ha mindenáron tudni akarod
julián a jobboldalra került
nemkülönben pelágusz

amint látom te itt sem érted még
az isten szuverén”

SZUPERNÓVA

a csillag folyton halványult
s amikor elértek a tengerig
többé nem volt követhető
ott szétváltak az útjaik
gáspár auschwitzban veszett
menyhért amerikába menekült
boldizsár izraelben fizikus
egy nagyhírű traktátus szerzője
„KIÜRÜLT PARADIGMÁK
ÉS DEKONSTRUÁLT CSILLAGOK”

ÉNEKESNŐK TALÁLKOZÁSA

Mi dolga van egy énekesnőnek AZ ÉNEKESNŐ-vel? A válasz egyszerű: a véletlen hozta össze őket, az a véletlen, ami a könyvek fátumát meghatározza, és sokszor messzi előzmények és bonyolult összefüggések találkozásából jön létre. Hadd mondjak el ezek közül egyet-kettőt, mielőtt ezért a kötelező bevezető mondatért máris lekékharsnyáznának.

Valóban messzire megyek vissza. Jótanulóságom szinte egyetlen gyengéje az volt, hogy nem tudtam írni, gátlásosan, görcsösen féltam a fogalmazástól, lehet, hogy túlságosan is magas mércét állítottam magam elé.

Emlékszem, már hetedik gimnazista voltam, amikor – egy életem, egy halálom – olyan lírai, őszinte, majdnem költői írást eresztettem meg az akkor divatos (de általam ma is szépen tartott) könyvről, Axel Munthe: SAN MICHELE REGÉNYÉ-ről, hogy osztatlan meglepetést keltem az osztályban. Azután hosszú csend következett. Már ami az írást illeti. Mert annál zajosabb pálya várt rám a zene terén.

Közben kispolgári családi hátterem is átalakult, irodalmi légkörre tágult: költőműfordító férjem munkája, a sok-sok ol-